

HABİTAT HABITAT

23 ARALIK DECEMBER 2015
22 MAYIS MAY 2016

SERĞİ KÜRATÖRÜ EXHIBITION CURATOR
SENA ÇAKIRKAYA

SANATÇI SEÇKİSİ / FOTOĞRAF DANIŞMA KURULU
ARTIST SELECTION / PHOTOGRAPHY ADVISORY BOARD
MERİH AKOĞUL
ORHAN CEM ÇETİN
MURAT GERMEN
SITKI KÖSEMEN

İSTANBUL MODERN SERĞİ YÖNETİMİ
ISTANBUL MODERN EXHIBITION MANAGEMENT

ESER KAYIT VE SERĞİ BÖLÜMÜ
REGISTRATION AND EXHIBITION DEPARTMENT
S. GÖZEN MÜFTÜOĞLU AKSAN
SERKAN TERZİOĞLU
ERKUL GÖNÜL

KATALOG CATALOGUE

EDİTÖR EDITOR
N. CAN KANTARCI

GRAFİK TASARIM GRAPHIC DESIGN
YEŞİM DEMİR PROEHL

GRAFİK TASARIM UYGULAMA GRAPHIC DESIGN APPLICATION
MENDERES ÇOŞKUN

ÇEVİRİ TRANSLATION
HANDE EAGLE, LINDA STARK

ÇEVİRİ DÜZELTİ PROOFREADING
DOROTHY ENER

Renk Ayrımı ve Baskı Color Separation and Printing
MAS MATBAACILIK SAN. VE TİC. A.Ş.
Hamidiye Mahallesi, Soğuksu Caddesi No: 3,
34408 Kağıthane, İstanbul
T. 212 294 10 00 F. 212 294 90 80
kitap@masmat.com.tr
Sertifika No: 12055

ISBN: 978-975-6167-77-9

Bu yayın, İstanbul Modern'in "Habitat" adlı sergisinin kataloğudur.

This publication is the catalogue of "Habitat",
the exhibition of İstanbul Modern.

İSTANBUL MODERN
Meclis-i Mebusan Caddesi, Liman İşletmeleri Sahası
Antrepo 4, 34433, Karaköy, İstanbul / Türkiye
T +90 (212) 334 73 00 F +90 (212) 334 43 19
info@istanbulmodern.org - www.istanbulmodern.org

HABITAT

Kürşat Bayhan

Kerem Ozan Bayraktar

Zeynep Beler

Görkem Ergun

Beril Gür

Çağlar Kanzık

Oğuz Karakütük

Barbaros Kayan

Gündüz Kayra

Neslihan Koyuncu

Desislava Şenay Martinova

Ali Taptık

Serkan Taycan

HABİTAT

Sena Çakırkaya
Küratör Curator

Habitat, the place where an organism lives and grows, is sometimes used to define the setting for life's basic motion and conflict. All living creatures have to adapt to their environment or relocate in order to survive and continue their bloodlines. Their habitats are physically redesigned and restructured under the pressure of daily conditions. The borders that are drawn to determine biological, personal or political spaces usually give rise to contradictions and conflict. Spaces are not only shaped by physical intervention but also by social and personal memory; vestiges of events ingrained in our memory also shape the way spaces are reproduced in the collective conscience. Both conceptually and physically, habitat is being redefined every moment by the changing balance of power and the continual transformation this change creates.

Today, discussions continue to center on how individuals are trying to resist the global movements carrying their cities in tow, how the ideal human habitat should be defined, and what existing conditions offer us. This exhibition brings together different concerns about habitat related to the conflict and search for balance between those with an equal right to determine how the environment they inhabit should be shaped. By considering such issues as the power of metropolises over its flora and rural districts, the constant need to recycle urban memory due to changing policies and demographic concerns, and the creative struggle for the right to shelter, the exhibition draws attention to the basic requisites for existence. Our lives and perception of living spaces are framed by the roads we travel to find work or merely "to find ourselves", the journeys we take while enclosed by walls, and the physical or imaginary borders we draw. The defensive or offensive choices we make to feel safer determine our life strategies. Ultimately, our struggle to have a say on our habitats – the common stage of our lives – brings together different representations of helplessness and power and of dreams and realities.

HABİTAT

Bir organizmanın yaşadığı ve geliştiği yer anlamına gelen habitat, yaşamın temel devinim ve çatışmalarının sahnesini tanımlayan kavramlardan biri. Hayatta kalabilmek ve soylarını devam ettirebilmek için tüm canlılar, buldukları ortama uyum sağlamak ya da sürekli bir arayış içinde yer değiştirmek zorunda kalıyor. Yaşam alanları, güncel koşulların baskısı altında fiziksel olarak yeniden kurgulanıyor ve yapılandırılıyor. Biyolojik, kişisel veya siyasi alanları belirlemek için çekilen sınırlar, çoğu zaman çelişki ve çatışmalar doğuruyor. Diğer yandan mekânlar sadece fiziksel müdahalelerle değil, toplumsal ve kişisel hafızayla da şekilleniyor; yaşanan olayların bıraktığı izler sonucunda zihinlerde yaşıyor ve yeniden üretiliyor. Habitat, değişen güç dengelerinin yarattığı sürekli dönüşüm içinde kavramsal ve fiziksel olarak her an yeniden tanımlanıyor.

Kentlerin sürüklendiği küresel akımlar karşısında bireylerin direnme çabası, insanın ideal yaşam alanını nasıl tanımlayabileceği ve mevcut koşulların bizlere sundukları halen tartışılmaya devam ediyor. Yaşam alanı üzerine farklı tahayyülleri bir araya getiren "Habitat" sergisi, yaşanan mekânı şekillendirme konusunda söz sahibi eşitler arasındaki çatışma ve denge arayışları etrafında şekilleniyor. Metropollerin bitki örtüsü ve kırsal alanlar üzerindeki iktidarı, değişen politikalar ve nüfus dengeleriyle sürekli geri dönüşüme maruz kalan şehir hafızası, barınma hakkı için verilen yaratıcı mücadele gibi konular, var olabilmek için gereken temel ihtiyaçlara dikkat çekiyor. İş bulabilmek veya sadece "kendini bulabilmek" için kat edilen yollar, duvarlar arasında çıkılan yolculuklar, çizdiğimiz fiziksel veya hayali sınırlar yaşam ve mekân algımızı çerçeveleyiyor. Kendimizi daha güvende hissetmek için savunma veya saldırı tercihlerimiz yaşam stratejilerini belirliyor. Nihayetinde yaşamlarımızın ortak sahnesi olan habitat üzerinde söz sahibi olma çabamız; çaresizlik ve iktidarın, hayaller ve gerçeklerin farklı temsillerini bir araya getiriyor.

Although we frequently say planet earth is our home, our bodies' reactions to environmental circumstances assert otherwise. We are too fragile to survive under many conditions, as demonstrated by our civil engineering projects and architecture. When I think about it from this perspective or observe the structures on my street, I don't find it difficult to imagine myself on a different planet.

Kerem Ozan Bayraktar

Kerem Ozan Bayraktar's series titled "Air Conditioners" digitally removes windows from the external façades of buildings to expose air-conditioning systems and natural gas pipes. His point of departure is revealing the closed systems we create in our living areas by lifting off the mask that conceals our struggle against natural weather and makes these efforts look ordinary. The images created by eliminating already-redundant windows from closed systems that block the natural flow of air create a sense of dystopia removed from reality. Seen through the lens of functionality, however, this mechanical scenery can in fact be considered a manifestation of reality. From a stylistic viewpoint, the repetition of the same element within the composition imprisons the eye and alienates it from the situation. The arrangement of air-conditioning units recalls a mechanical game console or self-operating machine. Just like the stylistic relationship between the abstraction created by this image and modernist painting, one can observe the reflection of ideologies in architecture.

Air Conditioners, 2015

Dünya gezegenini sıklıkla evimiz olarak benimsememize karşın, bedenimizin çevre şartları karşısındaki durumu bunun tersini söylüyor. Birçok koşulda hayatta kalamayacak kadar kırılganız. Tasarladığımız mühendislik yapıları ve mimari bunu gösteriyor. Bu şekilde düşündüğümde ya da sokağımdaki yapıları gözlemlediğimde kendimi başka bir gezegendeymişim gibi hayal etmekte zorlanmıyorum.

Kerem Ozan Bayraktar

Kerem Ozan Bayraktar'ın "Klimalar" adlı serisi, dijital müdahale yoluyla bina cephesi fotoğraflarından pencerelerin kaldırılması ve bu şekilde klima, doğalgaz borusu gibi iklimlendirme araçlarının belirgin kılınmasına dayanır. Bu çalışmanın çıkış noktası, barınma alanlarımızdaki doğal hava koşullarıyla mücadele çabamız gibi bizim için çok kanıksanmış bir durumun sıradanlığını ortadan kaldırıp, yaşam alanlarımızda oluşturduğumuz kapalı sistemi görünür kılmaktır. Doğal hava akışını bloke ederek yarattığımız bu kapalı sistemlerden, halihazırda zaten işlevini yitirmiş olan pencereler çıkarıldığında ise ortaya çıkan görüntü, gerçeklikten uzak bir distopya hissi yaratır. Bu mekanik manzara, gerçeğin işlevsellik merceğinden geçirilmiş bir tezahürü olarak kabul edilebilir oysa. Biçimsel açıdan bakıldığında ise, aynı ögenin kompozisyon içinde tekrarlanması, gözü içinde bulunduğumuz duruma yabancılaşmaya hapseder. Klimaların dizilimi mekanik bir platform oyununu ya da kendi kendine çalışan bir makineyi anımsatır. Bu görselliğin yarattığı soyutlama etkisi ile modernist resimler arasındaki biçimsel ilişkinin bir benzerini, ideolojilerin mimarideki yansımalarında da gözlemlemek mümkündür.

Klimalar, 2015

